

Cărbunele — miercuri

Miercuri, minerii Văii Jiului au extras 20.827 de tone de cărbune, cu 3693 de tone mai puțin decât preliminarul. În ciuda eforturilor depuse de cei ce muncesc la minele Paroșeni — plus 150 de tone față de preliminar (mina Paroșeni este singura care, cumulat de la începutul lunii, înregistrează plus de producție), Vulcan — plus 112 tone, Petrița-Sud — plus 30 de tone, Livezeni

— plus 28 de tone, rezultatele CMVJ au fost și miercuri sub posibilități. Cel mai mare deficit de producție l-au înregistrat, din nou, minerii de la mina Lupeni — minus 1461 de tone. Departe de posibilități s-au situat și minele Lonea — minus 521 de tone, Uricani — minus 502 tone, Petrița — minus 430 de tone. (Al. H.)

Ieri, în schimbul I

În schimbul I, minerii Văii Jiului au extras 1510 tone de cărbune, deci cu 138 de tone mai mult față de realizările de miercuri ale aceluiași schimb. Și-au realizat producția preliminară minerii de la I.M. Petrița, Vulcan, Paroșeni, Uricani și Valea de Brazi. Cu toate acestea, există încă loc pentru mai bine. La Lupeni, Lonea, Livezeni, Bărbăteni

și la celelalte unități sînt resurse care pot fi mai bine valorificate, timpul de lucru poate fi utilizat mai bine de fiecare miner.

LUCRĂTORII DIN INDUSTRIA CĂRBUNELUI!

Contribuția voastră prin muncă poate fi decisivă la victoria deplină a Revoluției! (Al. H.)

Zorinnoi

Cotidian independent al municipiului Petroșani

VINERI,

19 IANUARIE

1990

ANUL I, NR. 22

4 pagini — 50 bani

Prioritar, în procesul normalizării

PROBLEMELE OAMENILOR

Normalizarea vieții socio-economice înseamnă, în primul rînd, redresarea activității productive, participarea prin muncă cinstită, responsabilă, a fiecăruia la refacere, la realizarea producției. Dar pentru a produce, pentru a-și desfășura activitatea productivă în condiții normale, oamenilor trebuie să li se satisfacă cerințele vitale.

La Uricani, Consiliul orașenesc al F.S.N. a înțeles și, ceea ce e mai important, ca organ democratic provizoriu, a acționat în acest sens. Adică, și-a concentrat eforturile spre soluționarea problemelor ardente ale cetățenilor.

O primă problemă critică și de cea mai mare actualitate este căldura în apartamente.

— Am moștenit o situație grea, ne spune vicepreședintele Consiliului orașenesc al F.S.N., dl. Gheorghita Stol. Am intrat în iarnă fără nici un stoc de cărbune pentru centralele termice care asigură încălzirea apartamentelor. La aceasta s-a adăugat și faptul că în zilele cele mai geroase, preparațiile ne-au livrat cărbune de slabă calitate. Am acționat, am protestat și, zic,

că am fost înțeleși și la conducerea CMVJ, cît și la IPCVJ. Preparația Coroști a început să ne furnizeze cărbune mai bun. Astfel, centralele termice au început să furnizeze căldură. Nu chiar la parametrii prevăzuți... dar sperăm să intrăm în normal. Totul este ca IPCVJ să ne livreze cărbunele pentru a avea stocul strict necesar. Și cărbunele să fie cărbune, să ardă!

Concomitent cu intervențiile pentru asigurarea cărbunelui necesar, biroul Consiliului orașenesc al F.S.N. a acționat și pentru repararea centralelor termice, aflate într-o stare precară. Cu ajutorul minelor Uricani, Valea de Brazi și Cîmpu lui Neag au fost reparate C.T. I și II. Lucrătorii sectorului EGCI au înlocuit caloriferele sparte din cauza înghețului la școala nr. 2, apoi la Casa de copii. Urmează aceeași operație la blocurile 24, 49 și 11. La aceste lucrări o importanță contribuie și lucrătorii brigăzii 5 a IACMM. Dar se impune o cerință: ca și personalul centrale-

(Continuare în pag. a 3-a)

Imagine din Petroșani. Oamenii și-au recăpătat zîmbetul și încrederea în ziua de astăzi și în cea de mâine.

Foto: I. LICU

OPINII ■ OPINII ■ OPINII

O cerință indiscutabilă MUNICIPIUL PETROȘANI — AUTONOM

Mă bucur că și alții gîdesc ca mine despre „grăja” județului față de localitățile Văii Jiului. Au fost aleși parecă anume edilii Văii Jiului dintre cei care nu voiau sau nu puteau gîndi în interesul nostru. Barna, David, Negruț, Barb, Faur și Resiga au executat în mod automat ordinea județului, cedînd generos și an de an aproape toate fondurile.

Îmi aduc aminte cînd Lazăr David a refuzat categoric introducerea gazului metan în Valea Jiului motivînd că „minerii primesc în mod gratuit cărbunele”, sau cînd Negruț a respins amplasarea supermarketului Jiul în zona pieței, în defavoarea extinderii spațiilor de învățămînt ale Institutului

de mine. Am văzut cu toții gardurile și cazematele arteziene ale lui Resiga. Povestea gardurilor a mai fost și pe vremea lui Negruț, cînd frumoasele garduri forjate din fața liceului (actuala școală sportivă) și de la școala nr. 1 au fost demolate și aruncate pur și simplu. Singura deosebire constă în cantitatea de beton folosită la actualele garduri, cu care s-ar fi putut construi o cabană în Parîng. Termoficarea s-a făcut după cea mai ineficientă soluție, după ce se demolase centrala de la Varănița pentru singurul motiv

Vasile ISAC,
I.M. Petroșani

(Continuare în pag. a 2-a)

PUTEM SPUNE ADEVĂRUL

Greva din Valea Jiului — 1977 STĂPÎNI PE SITUAȚIE

La scurt timp după sosirea în Lupeni, „comisia de organizare” în frunte cu Petre Lungu, — care era „al doilea” în ierarhia județului de partid — a început ședința de organizare a „vizitei de lucru” de a doua zi. Ședința a fost întreruptă, după circa 20 de minute de la începerea ei, fără menajamente de un grup compact de mineri. Aceștia au intrat în sala de ședințe, trîntind ușa de perete. Iar unul din ei a spus: „Nu vă mai săturați de ședințe? Dacă aveți ceva de discutat, poftiți afară, printre mineri, să auzim și noi!” „Avem de discutat probleme importante”, a răspuns Petre Lungu, încercînd să-l intimideze pe minerul. „Dacă nu ieșiți de bună voie, vă scoatem noi afară”, a ripostat cu fermitate unul din greviști... „Comisia”, cu însoțiri speciale, a fost

pur și simplu dată afară din sala de ședințe a fostului comitet orașenesc de partid. Afară, înconjuțați de un grup numeros de mineri, membrii „comisiei” au fost conduși, pînă în mijlocul mulțimii de greviști, în fața porții nr. 2. Primul episod al eforturilor de a regiza, ca de obicei, „vizita de lucru” a dictatorului, s-a consumat astfel, cu victoria minerilor. Greviștii erau stăpîni pe situație.

În timp ce „comisia de organizare”, însărcinată cu pregătirea vizitei de a doua zi era dată afară din sala de ședințe, unul dintre membrii ei, activist în fostul comitet județean al culturii, a fost obligat să dactilografieze programul de revendicări al greviștilor în sediul fostului comitet orașenesc de partid al orașului Lupeni. Militanții dispărușeră fără ur-

mă. În sediul miliției orașenești se afla doar un subofiter, pe post de „ofiter de serviciu”. Securii erau dispersați să supravegheze depozitele de explozivi ai minelor, precum și magaziiile în care erau adăpostite armele și munițiile gărzilor patriotice. A dus la poarta nr. 2, locul de adunare a greviștilor, grupul a fost întîmpinat cu huiduieli și fluierații. Inginerul Iulian Costescu, care cu puțin timp în urmă deținea funcția de director al minei Lupeni a fost invitat la microfon, să dialogheze cu greviștii. Către dimineață, paza organizată de greviști în jurul „comisiei de organizare” a slăbit și pînă la urmă a dispărut. Membrii „comisiei”

Viorel STRAUȚ

(Continuare în pag. a 2-a)

LA ORIZONTUL 360

ÎNTINERESC INIMILE MINERILOR

Autobuzele și intervențiile nu vin la timp. Așa că ne-ndreptăm spre mină pe jos. Peste puține clipe intru cu echipa de întreținere de la aeraj prin puțul Procop la orizontul 360, locul meu de muncă de azi și „terenul” primului reportaj adevărat din adîncuri pe care-l scriu, alegînd drept subiecți doar mineri cu o vechime în subteran de peste zece ani. În blocul 7, cizmele clefăie în noroi. Apa mustește prin multe părți datorită canalelor necurățite. Vrînd parcă să mă contrazică, primul „Noroc bun!” ni-

dă o echipă de întreținere de la sectorul XII, în frunte cu minerul Petre Andrei, care roboteste la curățirea acestora. Sînt supărați pe mecanicii de pe diesele, care nu vor să-l ajute cu manevrele necesare eliberării liniilor de circulație. Ortacii se confesează: „Oamenilor le este încă frică. Alegerea este făcută, deși provizoriu, nu au fost democratice, păstrînd în comitate și consiliul foștilor oameni al regimului” (Nicolae Micu, pompagiu, sectorul II); „Sînt date încă comenzi pentru zilele de duminică, deși săptămîna de lucru

cu cele 6 ore zilnic este pentru toată lumea. Dacă tot venim, să ni se dea șut dublu” (Mircea Voitec, dulgher, sectorul X); „Să nu uitați: fiecare om intrat în mină înseamnă cărbunel” (Constantin Popa zidar, sectorul X). Se discută aprins, se acuză fosta conducere a Combinatului minier, mai ales pentru opunerea nejustificată la programul de șase ore. Se pomenește mereu numele Marg-

Pompiliu COMȘA

(Continuare în pag. a 2-a)

